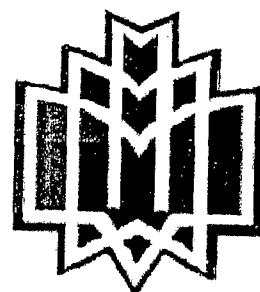

أَنْوَار

۸۷/۱۱/۵۴۷۳
۸۷/۱۱/۲۱

دانشگاه تربیت معلم تهران

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی
گروه بیومکانیک ورزشی و حرکات اصلاحی

پایان نامه جهت اخذ مدرک کارشناسی ارشد

عنوان:

تأثیر شش هفته برنامه تمرین عملکردی بر تعادل ایستا و پویای
افراد سالم‌مند سالم

پژوهشگر:

حمیدرضا نوروزی

به راهنمایی:

دکتر حیدر صادقی

۱۳۸۷ / ۱۱ / ۲۰

شهریور ۱۳۸۷

۹۸۷۱۹

تقدیم به نشایسته ترین ها:

پدر و مادر مهرجانم.

اسووه های تلاش و ایثار.

اسطوره های عشق

و تندیس عطوفت

۹

خواهر و جرادران عزیزم به پاس همدلی هایشان

This thesis is dedicated in loving memory to my best:

*If someone is lucky they have a person in their life who is
a constant source of encouragement. I am fortunate to
have you. Your love has helped sustain me throughout
the years. You taught me to believe in myself and
achieve what I believed might be impossible. Thank you
for all love and laughs along the way.*

تقدیر و تشکر

لازم می‌دانم صمیمانه و فروتنانه از زحمات بی‌شایبه، محبت‌های بی‌دریغ، راهنمایی مؤثر و راهگشای استاد بزرگوار و فرزانه خویش جناب آقای دکتر حیدر صادقی تشکر و قدردانی نمایم. از سرکار خانم دکتر معمار و جناب آقای دکتر هوانلسو نیز که با توجه به مشغله فراوان، مسئولیت قبول داوری پایان‌نامه را بر عهده گرفتند سپاسگزاری می‌نمایم.

از دوستان خوب و عزیزم آقایان «عارفی، عباسی، خالقی، بخشی‌پور، رستمخانی، هادی، صحبتیها» و خانم‌ها «نقی نژاد، علیرضایی» که در این مقطع تحصیلی به رشد علمی و اجتماعی من کمک شایانی کرده‌اند تشکر می‌کنم.
از کلیه سالمدان عزیز و عالیقدر شرکت کننده در این تحقیق که بدون حضور گرمشان امکان این پژوهش میسر نبود، صمیمانه سپاسگذارم.

چکیده:

تعادل به عنوان شاخصی برای تعیین میزان استقلال سالمندان در انجام فعالیت های روزمره محسوب می شود. هدف اصلی از انجام این پژوهش بررسی تاثیر یک دوره تمرین عملکردی بر تعادل ایستا و پویای افراد سالمند سالم بود. ۳۰ مرد سالمند (سن: $70/83 \pm 3$ سال، وزن: $70/60 \pm 2/44$ کیلوگرم، قد: $1778 \pm 2/28$ متر) که همگی از سلامت عمومی برخوردار بودند، بطور داوطلبانه در این تحقیق شرکت کردند که به صورت تصادفی به دو گروه تجربی و کنترل تقسیم شدند. از آزمودنی ها یک روز قبل از شروع تمرینات توسط تست های شارپنده رومبرگ^۱ (تعادل ایستا با چشممان باز و بسته) و زمان برخاستن و رفتن^۲ (تعادل پیش آزمون به عمل آمد. گروه تجربی به انجام یک دوره تمرین عملکردی شش هفته ای (سه جلسه پویا) پیش آزمون به عمل آمد. گروه کنترل خواسته شد که فعالیت های روزانه خود را حفظ در هفته) پرداختند. در طی این مدت زمان از گروه کنترل خواسته شد که فعالیت های روزانه خود را حفظ کنند. پس از اتمام تمرینات در همان محیط از دو گروه کنترل و تجربی در تست های مورد نظر پس آزمون به عمل آمد. از آمار توصیفی برای محاسبه میانگین و انحراف استاندارد اطلاعات و برای تعیین اختلاف بین پیش آزمون و پس آزمون بین و درون گروهی به ترتیب از t مستقل و وابسته در سطح معنی $\leq 0/05$ استفاده شد. نتایج نشان داد که بین دو گروه تجربی و کنترل در تست های سه گانه تعادل ایستا و پویا در پیش آزمون اختلاف معنی داری وجود ندارد اما در پس آزمون، گروه تجربی عملکرد بهتری نسبت به گروه کنترل داشت. نتایج آزمون t همبسته نیز اختلاف معنی داری بین پیش و پس آزمون گروه تجربی در هر سه تست تعادلی را نشان داد در حالی که بین پیش و پس آزمون گروه کنترل تفاوت معنی داری مشاهده نشد. بر طبق سازگاری های فیزیولوژیکی در یادگیری مهارت، تمرینات عملکردی می تواند باعث کاهش تغییرپذیری در بکارگیری واحدهای حرکتی، افزایش شکل پذیری قشر حرکتی یا کمک به یادگیری (یا یادگیری دوباره) افراد سالمند برای بکارگیری عضلاتشان جهت اجرای بهینه تکلیف حرکتی گردد. علاوه بر این، می توان بهبود تعادل در اثر تمرینات عملکردی را به تاثیر تمرینات مذکور در بهبود قدرت عضلات، دامنه حرکتی مفاصل، کنترل عصبی حرکات و عوامل روانی آزمودنی ها نسبت داد، با این وجود مطالعات تکمیلی دراز مدت برای بررسی ماندگاری اثرات و پیامدهای بلند مدت این تمرینات ضروری است.

واژه های کلیدی: برنامه تمرین عملکردی، تعادل ایستا، تعادل پویا، افراد سالمند

1. Sharpened Romberg Test
2. Timed Get Up and Go

فهرست مطالب

فصل اول

۱	مقدمه
۴	بیان مسئله
۶	ضرورت و اهمیت تحقیق
۷	فرضیه‌های تحقیق
۷	فرضیه کلی
۸	فرضیات اختصاصی
۸	اهداف تحقیق
۸	هدف کلی
۸	اهداف اختصاصی
۹	محدودیت‌های تحقیق
۹	محدودیت‌های قابل کنترل
۹	محدودیت‌های غیر قابل کنترل
۱۰	تعريف واژه‌های کلیدی

فصل دوم

۱۲	مبانی نظری تحقیق
----	------------------

۱۲	مقدمه
۱۲	تعادل بدن
۱۳	گشتاورهای متداول
۱۴	نوسان تعادل
۱۴	بررسی نوروفیزیولوژیکال تعادل و وضعیت بدن
۱۵	تئوری سلسله مراتبی
۱۷	تئوری رفلکسی
۱۸	تئوری رفلکسی - سلسله مراتبی
۱۹	تئوری سیستم ها
۲۰	mekanisem های حرکتی در کنترل تعادل
۲۰	راست قرار گرفتن بدن
۲۱	تون عضلانی
۲۲	تون پاسچرال
۲۳	استراتژی های حرکتی در کنترل تعادل
۲۴	استراتژی مج پا
۲۵	استراتژی ران
۲۶	استراتژی قدم برداشتن
۲۶	mekanisem های حسی در کنترل تعادل
۲۷	سیستم بینایی

۲۸	سیستم حسی - پیکری
۲۹	سیستم دهليزی
۳۱	پیری
۳۲	نظریه سلولی
۳۳	نظریه رادیکال های آزاد
۳۴	نظریه هموستاز
۳۵	فیزیولوژی پیری
۳۵	اسکلت بدن
۳۶	عضلات و مفاصل
۳۸	دستگاه عصبی مرکزی
۴۰	دستگاه های حسی
۴۰	دستگاه بینایی
۴۳	دستگاه شنوایی
۴۵	دستگاه دهليزی
۴۶	عملکرد حرکتی در سالمندان و مشکلات مربوط به کنترل پاسچر و تعادل در آنها
۴۷	کنترل قامت
۵۰	خطر افتادن و ترس از آن
۵۴	ملاحظات ضروری در تجویز تمرین برای افراد سالمند
۵۴	شدت تمرین

۵۴	مدت زمان تمرین
۵۴	تواتر تمرین
۵۵	نوع تمرین
۵۵	پیشرفت
۵۵	مروری بر تحقیقات انجام شده

فصل سوم

۶۷	مقدمه
۶۷	روش و طرح تحقیق
۶۷	جامعه آماری
۶۷	نمونه آماری
۶۸	نحوه گزینش نمونه ها
۶۸	متغیرهای تحقیق
۶۸	متغیر مستقل
۶۸	متغیر وابسته
۶۹	ابزار جمع آوری دادهها
۶۹	روش جمع آوری دادهها و مراحل انجام کار
۷۰	قد و وزن
۷۰	تعادل ایستا با چشمان باز و بسته
۷۱	تعادل پویا

۷۲	شیوه اجرای تمرین عملکردی
۸۲	اجرای پس آزمون
۸۲	روش تعزیه و تحلیل آماری و نوع آزمون‌های استفاده شده
۸۳	ملاحظات اخلاقی
	فصل چهارم
۸۴	مقدمه
۸۴	نتایج تحقیق
	فصل پنجم
۹۵	مقدمه
۹۵	خلاصه تحقیق
۹۶	بحث و بررسی
۱۰۷	نتیجه گیری
۱۰۸	پیشنهادات برخواسته از تحقیق
۱۰۸	پیشنهادات پژوهشی
۱۱۰	منابع

پیوست ها

۱۲۶	پیوست ۱: پرسشنامه مشخصات فردی و سلامت پزشکی
۱۲۸	پیوست ۲: رضایت نامه جهت شرکت در تحقیق
۱۲۹	چکیده انگلیسی

فهرست اشکال

۱۶	شکل ۱-۱: مدل کترل سلسله مراتبی
۱۸	شکل ۲-۱: اساس ساختمان یک رفلکس
۱۹	شکل ۲-۲: توری رفلکسی - سلسله مراتبی
۲۱	شکل ۲-۴: عبور خط ثقل از محور مفاصل
۲۶	شکل ۲-۵: استراتژی های حرکتی موثر در کترول پاسجر
۷۱	شکل ۳-۱: نحوه اجرای تست شارپندرومبرگ
۷۲	شکل ۳-۲: تست زمان بلند شدن و رفتن
۷۳	شکل ۳-۳: دورسی فلکشن مج پا
۷۴	شکل ۳-۴: پلانتار فلکشن مج پا
۷۴	شکل ۳-۵: بالا رفتن از پله
۷۵	شکل ۳-۶: شنا روی دیوار با دستان جمع
۷۵	شکل ۳-۷: شنا روی دیوار با دستان باز

..... ۷۶	شکل ۳-۸: پارالل نشسته
..... ۷۶	شکل ۳-۹: بلند کردن کیسه شنی تا کمر، شانه و بالای سر
..... ۷۷	شکل ۳-۱۰: نشستن و برخاستن از روی صندلی
..... ۷۹	شکل ۳-۱۱: بالا بردن دست و پا از حالت چهار دست و پا
..... ۷۹	شکل ۳-۱۲: نوسان بدن به جلو و عقب با قامت راست
..... ۸۰	شکل ۳-۱۳: رساندن دست ها به زمین در حالت ایستاده
..... ۸۰	شکل ۳-۱۴: ایستادن تک پا
..... ۸۱	شکل ۳-۱۵: کشش ایستای عضلات همسترینگ
..... ۸۱	شکل ۳-۱۶: زانو زدن از حالت ایستاده و بلند شدن

فهرست جداول

..... ۵۱	جدول ۲-۱: عوامل خطرزای احتمالی در افراد سالمند و راهکارهای پیشنهادی
..... ۷۸	جدول ۳-۱: مرحله دوم پروتکل تمرینی
..... ۸۴	جدول ۴-۱: آمار توصیفی ویژگی های فردی آزمودنی های دو گروه و نتایج مقایسه آنها به وسیله t مستقل
..... ۸۵	جدول ۴-۲: مقایسه پیش آزمون های دو گروه

فهرست نمودارها

نمودار ۱-۴: اختلاف میانگین بین پیش و پس آزمون گروه تجربی در تست تعادل ایستا با چشمان	
باز ۸۶	
نمودار ۲-۴: اختلاف میانگین بین پیش و پس آزمون گروه کنترل در تست تعادل ایستا با چشمان	
باز ۸۷	
نمودار ۳-۴: اختلاف میانگین بین پس آزمون دو گروه تجربی و کنترل در تست تعادل ایستا با چشمان	
باز ۸۸	
نمودار ۴-۴: اختلاف میانگین بین پیش و پس آزمون گروه تجربی در تست تعادل ایستا با چشمان	
بسته ۸۹	
نمودار ۴-۵: اختلاف میانگین بین پیش و پس آزمون گروه تجربی در تست تعادل ایستا با چشمان	
بسته ۹۰	
نمودار ۴-۶: اختلاف میانگین بین پس آزمون دو گروه تجربی و کنترل در تست تعادل ایستا با چشمان	
بسته ۹۱	
نمودار ۴-۷: اختلاف میانگین بین پیش و پس آزمون گروه تجربی در تست تعادل پویا ۹۲	
نمودار ۴-۸: اختلاف میانگین بین پیش و پس آزمون گروه کنترل در تست تعادل پویا ۹۳	
نمودار ۴-۹: اختلاف میانگین بین پس آزمون دو گروه تجربی و کنترل در تست تعادل پویا ۹۴	

فصل اول

طرح تحقیق

مقدمه:

انسان به لحاظ قالب موجودی طبیعی و به لحاظ محتوی (فکری، احساسی و رفتاری) اجتماعی است. این دو ویژگی به هر دوره از زندگی وی سایه می‌اندازد و سالمندی نیز از آن مستثنی نیست. به لحاظ طبیعی در سالمندی تغییراتی در ارگانیسم انسان رخ می‌دهد، استخوان‌ها استحکام خود را از دست می‌دهند (استشوپروز)، عضلات تحلیل می‌روند، چربی‌ها بگونه‌ای متفاوت در قسمت‌های بدن توزیع و تجمع پیدا می‌کنند و از نظر اجتماعی نیز نگرش‌ها و گرایش‌ها ساختاری متفاوت می‌یابند. این تغییرات عمدتاً با کاهش قابلیت انطباق فرد با شرایط ناگهانی و ناتوانی در ایجاد تعادل مجدد همراه است از همین رو نیازهای بهداشتی و سلامت سالمدان بگونه‌ای متفاوت از نیازهای افراد میانسال بروز می‌کند [پورضا ۱۳۸۵].

افزایش جمعیت سالمدان به علت کاهش موالید، بهبود وضعیت بهداشت و افزایش امید به زندگی، ضرورت توجه به مشکلات این قشر را روزافزون نموده است. به طوری که در سال ۲۰۰۲ حدود ۶۰۰ میلیون نفر از جمعیت کل جهان را افراد بالای ۶۰ سال تشکیل می‌دادند و پیش‌بینی می‌شود که این رقم در سال ۲۰۵۰ به دو میلیارد نفر افزایش یابد [اکبری ۱۳۸۵]. در ایران نیز طبق سرشماری سال ۱۳۷۵، ۶/۵ درصد جمعیت افراد بالای ۶۰ سال بودند و در صورتی که روند زندگی به همین سان پیش برود در حدود سال ۱۴۱۰ در کشورمان انفجار سالمندی رخ خواهد داد و بین ۲۵ الی ۳۰ درصد جمعیت در سنین بالای ۵۰ سالگی قرار خواهد گرفت [دفتر سلامت ۱۳۷۷]. بنابراین جامعه باید نسبت به رفع احتیاجات و مشکلات این قشر حساسیت و توجه بیشتری از خود نشان دهد.

به زمین خوردن یا افتادن^۱ یکی از شایع ترین و جدی ترین مشکلات دوران سالمندی است که بسیار تکرار می شود و دارای عواقب و عوارض جسمانی (شکستگی لگن، از کار افتادگی، از دست دادن توانایی فیزیکی و مرگ) و روانی (از دست دادن اعتماد بنفس و عزت نفس و کاهش امید به زندگی) زیادی است که با توجه به هزینه های بالای آن، شناسایی علل و عوامل آن و روش های پیشگیری از آن مورد توجه قرار گرفته است [اکبری ۱۳۸۵]. در مطالعات علل افتادن در دو بخش عوامل داخلی^۲ (شامل ضعف عضلات اندام تحتانی، کاهش تعادل، کاهش توانایی ذهنی و کاهش اطلاعات حسی و کند شدن پاسخ های حرکتی) و عوامل خارجی^۳ (فاکتورهایی که ناشی از شرایط محیطی می باشند، شامل مصرف داروهای سایکوتروپیک و خواب آور، شرایط محیطی چون روشنایی کم محل های تردد، ناهمواری سطوح، متحرک بودن سطح اتکا و سر خوردن، اسباب و وسایل دست و پا گیر در مسیر رفت و آمد) قرار گرفته اند [اکبری ۱۳۸۵، شام وی ۱۹۹۷]. با توجه به اینکه در تحقیقات انجام شده بی تعادلی یکی از اصلی ترین عوامل افتادن در بین سالمندان می باشد [کلاود ۱۹۹۹]، پدیده تعادل در بین این گروه سنی مورد توجه محققان قرار گرفته است. تعادل که جزء نیازهای اساسی جهت انجام فعالیت های روزمره می باشد، در فعالیت-های ایستا و پویا، نقش مهمی را ایفا می کند. سیستم کنترل وضعیت و تعادل یک مکانیزم مركب و پیچیده است که هماهنگی سه سیستم تعادلی شامل سیستم بینایی، سیستم وستیبولا (دهلیزی) و سیستم حس عمقی (حسی-پیکری) در آن نقش بسزایی دارد [فراندین ۱۹۹۵، برینر ۱۹۹۸]. تعادل یک مهارت و توانایی برای دستگاه اعصاب مرکزی بشمار می رود که با استفاده از سیستم های

1. Falling

2. Internal Factors

3. External Factors

مختلف بدن از جمله کلیه سیستم های حسی عضلانی و قسمت های مختلف مغز یادگیری می-شود [کوین ۱۹۹۶]. به منظور نگهداری تعادل، بدن باید در یک وضعیت با ثبات قرار گیرد و کوشش کند که مرکز ثقل را روی پای تکیه گاه نگه دارد. این سه سیستم دخیل در حفظ تعادل بصورت ترکیبی کار می کنند و همگی در اجرای یک وضعیت هماهنگ و صحیح، مهم می باشند [برینر ۱۹۹۸].

فعالیت بدنی و ورزش از جمله روش هایی است که برای پیشگیری، به تاخیر انداختن یا درمان مشکلات ناشی از فرآیند پیری بکار می رود و تاثیر مثبت آن بر روی کیفیت زندگی افراد از جمله سالمدان مستند شده است. حفظ و بهبود عملکرد سیستم قلبی-عروقی، جبران کاهش توده عضلانی و قدرت ناشی از فرآیند پیری، سلامت استخوان ها، بهبود تعادل، افزایش انعطاف پذیری [استیوارت ۲۰۰۵]، افزایش امید به زندگی، حفظ توانایی ذهنی و افزایش اعتماد بنفس [توکارسکی ۲۰۰۴] از جمله اثرات ورزش و فعالیت بدنی منظم بر روی افراد سالمدان می باشد. با توجه به استفاده از تمرینات ورزشی بعنوان یک مداخله برای بهبود تعادل در بین جمعیت سالمدان و با فرض اثرگذاری تمرینات عملکردی بر روی تعادل، در این مطالعه محقق در صدد است تا تاثیر یکی از انواع تمرینات ورزشی (تمرین عملکردی) را بر روی تعادل ایستا و پویای افراد سالمدان مورد بررسی قرار دهد.

پیان مسئله :

سالمندی یک فرآیند زیستی است که تمام موجودات زنده از جمله انسان را در بر می گیرد. این دوره حاصل تعامل پیچیده عوامل ژنتیک، متابولیک، هورمونی، ایمن شناسی و ساختمانی است که بر سطوح سلولی، بافتی و دستگاه های بدن و عملکرد آنها موثر واقع شده و پیری را به همراه می آورد [توكلى ۱۳۸۳]. کاهش پیش رونده ظرفیت های فیزیولوژیکی و افت توانایی در پاسخ به استرس های محیطی در این دوره، موجب افزایش آسیب پذیری افراد سالمند نسبت به بیماری ها می گردد و باعث افزایش میزان مرگ و میر ناشی از فرآیند پیری می شود [انید ۲۰۰۲]. اگرچه افزایش روزافزون تعداد افراد سالمند را به طور کلی می توان مرهون امید به زندگی و رعایت بیشتر اصول بهداشتی و تندرستی در بین این گروه از افراد جامعه دانست [کیمورا ۲۰۰۷]، اما مشکلات و محدودیت های مربوط به حفظ کیفیت مطلوب زندگی در دوره سالمندی همچنان پابرجاست. از همین رو شناخت مشکلات سالمندان و تلاش برای رفع آن در بین این گروه از افراد جامعه، توجه محققان را به خود اختصاص داده است.

در مطالعات بیومکانیکی یکی از شاخص های اصلی تعیین استقلال افراد سالمند، وضعیت تعادل [لارس ۲۰۰۷] و قابلیت راه رفتن می باشد [کیمورا ۲۰۰۷، توماس ۲۰۰۷]. علت اصلی افتادن که سالانه حدود یک سوم سالمندان آن را تجربه می کنند، کاهش تعادل افراد سالمند معرفی شده است [رزموویتز ۲۰۰۳، کروم ول ۲۰۰۶، تالوت ۲۰۰۶]. در افراد سالمند، ناتوانی به علل زیادی مرتبط شده است که در بین آنها از دست دادن تحرک در درجه اول اهمیت قرار دارد. نودهی و همکاران (۱۳۸۵) تحرک را برای دستیابی به استقلال در عملکرد و کاهش خطر زمین خوردن و

افزایش کیفیت زندگی ضروری می دانند [نودهی ۱۳۸۵]. افزایش پذیرش خستگی، تحلیل رفتن عضلات، کاهش ظرفیت استقامتی و ضعف عضلانی در فرآیند سالمندی، همه منجر به کاهش فعالیت بدنی و در نهایت منجر به بیماری هایی مانند بیماری های قلبی-عروقی می شوند [استیوارت ۲۰۰۵]. در مطالعات به اثرات مثبت فعالیت بدنی در کاهش پوکی استخوان، بیماری های قلبی-عروقی، آرتربیت، اختلالات راه رفتن، دیابت، چاقی، سکته مغزی، سرطان و حفظ توانایی ذهنی و جلوگیری از آزادایم زودرس مستند شده است [مانینی ۲۰۰۷، استیوارت ۲۰۰۵، لندی ۲۰۰۴]. ترسا (۲۰۰۴) معتقد است تمرين می تواند بصورت موثری با بهبود بخشیدن ضعف های فیزیولوژیکی مانند تعادل ضعیف، ضعف عضلانی و سرعت عکس العمل پایین، عوامل درگیر در خطر افتادن را کاهش دهد. با توجه به اینکه سالمندی باعث کاهش تعادل می شود، مداخلات تمرينی طراحی شده برای بهبود یا پیشگیری از وخیم تر شدن تعادل، باید تکالیفی را شامل شود که بر روی نیازهای تعادلی فعالیت های پویا تمرکز داشته باشد [کروم ول ۲۰۰۷، دی بروین ۲۰۰۷]. تمرينات عملکردی که برای بهبود پایداری مفصل، کترل عصبی- عضلانی و قدرت و استقامت عضلانی بکار می رود [مانینی ۲۰۰۷، تامپسون ۲۰۰۷]، اخیراً موفقیت هایی را در بهبود عملکرد افراد سالمند از خود نشان داده است. بعنوان مثال در مطالعاتی گزارش شده است که تمرين افراد سالمند از خود نشان داده است. بعنوان مثال در مطالعاتی گزارش شده است که تمرين عملکردی باعث بهبود توانایی راه رفتن [کروم ول ۲۰۰۷، مائوروونگ ۲۰۰۶]، اجرای ورزشی و آمادگی جسمانی عملکردی [تامپسون ۲۰۰۷] افراد سالمند می شود. با توجه به مطالعات محدودی که در زمینه تاثیر تمرينات عملکردی بر تعادل افراد سالمند انجام گرفته است، با فرض تاثیرگذار